

Bruksela, 19 listopada 2019 r.
(OR. en)

14249/19

POLGEN 184
POLMAR 11
CLIMA 306
COMAR 17
CONUN 151
ENER 506
ENV 932
MAR 173
MARE 26
PECHE 511
RECH 497
RELEX 1066
TOUR 22
TRANS 541

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	13845/19
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie oceanów i morz

Delegacje otrzymują w załączeniu wyżej wymienione konkluzje Rady w sprawie oceanów i mórz, przyjęte przez Radę (do Spraw Ogólnych) w dniu 19 listopada 2019 r.

Konkluzje Rady w sprawie oceanów i mórz

Rada Unii Europejskiej,

PRZYWOŁUJĄC:

- konkluzje Rady w sprawie zintegrowanej polityki morskiej z grudnia 2008 r., 16 listopada 2009 r., 14 czerwca 2010 r., 19 grudnia 2011 r., 11 grudnia 2012 r., 25 czerwca 2013 r. i 24 czerwca 2014 r.¹;
- konkluzje Rady w sprawie Arktyki z 20 czerwca 2016 r.²;
- konkluzje Rady pt. „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: plan w sprawie przyszłości naszych oceanów” z 3 kwietnia 2017 r.³;
- konkluzje Rady w sprawie niebieskiego wzrostu z 26 czerwca 2017 r.⁴;
- konkluzje Rady w sprawie zmiany planu działania dotyczącego strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego (EUMSS) z 26 czerwca 2018 r.⁵;

1. **PODKREŚLA**, że zmiana klimatu jest bezpośrednim i egzystencjalnym zagrożeniem dla życia w oceanach i morzach na całym świecie; **KŁADZIE NACISK** na to, że u podstaw polityk europejskich leżą zasady zrównoważonego rozwoju, w tym zasada ostrożności; **KŁADZIE NACISK** na znaczenie całościowej, zintegrowanej i opartej na wiedzy naukowej polityki dotyczącej oceanów; **PODKREŚLA**, że kwestiami odnoszącymi się do oceanów i mórz należy zajmować się na szczeblach lokalnym, krajowym, regionalnym i globalnym; **PODKREŚLA** znaczenie, jakie dla gospodarki i zatrudnienia w Europie ma wspieranie – za pomocą unijnej zintegrowanej polityki morskiej i polityk państw członkowskich – zrównoważonego rozwoju istniejących i powstających sektorów gospodarczych powiązanych z oceanami, morzami i wybrzeżami.

¹ Dok. 16503/1/08 REV 1, 15175/1/09 REV 1, 10300/10, 18279/11, 16553/12 + COR 1, 10790/13 i 11204/14.

² Dok. 10400/16.

³ Dok. 8029/17.

⁴ Dok. 10662/17.

⁵ Dok. 10494/18.

2. UZNAJE, że poprawa stanu zdrowia oceanów, ochrona ich ekosystemów oraz zrównoważone korzystanie z zasobów morskich w celu zapewnienia, aby oceany były zdrowe i odporne, będzie wymagać głębokich zmian, m.in. społecznych i gospodarczych.
3. POTWIERDZA, że ramy prawne, w których muszą być prowadzone wszystkie działania na oceanach i morzach, wyznacza Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS).
4. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE rolę UE i jej państw członkowskich w promowaniu oceanów jako priorytetu polityki światowej oraz w zachęcaniu do międzynarodowej współpracy i koordynacji w różnych skalach, jurysdykcjach i sektorach, w tym za pośrednictwem ONZ, FAO, IMO i MOP oraz odpowiednich umów wielostronnych w celu propagowania zrównoważonego stanu oceanów; PRZYPOMINA w tym kontekście o znaczeniu współpracy regionalnej.
5. KŁADZIE NACISK na znaczenie czystych, zdrowych i urodzajnych oceanów, których ekosystemy są chronione, a zasoby wykorzystywane w sposób zrównoważony z myślą o realizacji Agendy 2030 na rzecz zrównoważonego rozwoju; ZAZNACZA, że cel zrównoważonego rozwoju nr 14 („Życie pod wodą”) jest integralną częścią Agendy 2030 i polega na dążeniu do ochrony i zrównoważonego wykorzystywania zasobów oceanów i mórz z myślą o zrównoważonym rozwoju; PODKREŚLA, że należy zwrócić większą uwagę na realizację celów, które mają zostać osiągnięte do lat 2020 i 2025, między innymi za pomocą regionalnych konwencji morskich, regionalnych planów działania, regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem oraz mechanizmu ich monitorowania i przeglądu; ZWRACA UWAGĘ, że program „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” jest integralną częścią działań UE w odpowiedzi na Agendę 2030.
6. Z DUŻYM NIEPOKOJEM ODNOTOWUJE ocieplanie się europejskich mórz regionalnych w tempie szybszym niż średnia.
7. UZNAJE, że pogarszające się zdrowie i wydajność oceanów ma szczególnie negatywny wpływ na kraje najsłabiej rozwinięte i małe wyspiarskie kraje rozwijające się, które są uzależnione od zasobów morskich z punktu widzenia bezpieczeństwa żywnościowego i zrównoważonego rozwoju gospodarczego.

8. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sporządzone przez IPBES sprawozdanie z oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych na świecie, zatwierdzone w maju 2019 r.; WYRAŻA GŁĘBOKIE ZANIEPOKOJENIE w związku z alarmującymi informacjami na temat stanu różnorodności biologicznej, w tym ekosystemów morskich i przybrzeżnych; ZAZNACZA, że należy pilnie i w spójny sposób zająć się wieloma czynnikami powodowanymi przez ludzi, przyczyniającymi się do zmiany klimatu, utraty różnorodności biologicznej oraz degradacji i zubożenia oceanów.
9. ZWRACA UWAGĘ na wyznaczenie morskich obszarów chronionych i skuteczne zarządzanie nimi zgodnie z celami strategicznymi i wymiernymi celami Konwencji o różnorodności biologicznej, w tym z celem z Aichi nr 11 w ramach strategicznego planu na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020 oraz planu następującego po nim, a także na inne skuteczne, przewidziane dla konkretnych obszarów środki ochrony i odbudowy morskiej i przybrzeżnej różnorodności biologicznej; ZAZNACZA także wagę ekosystemowego podejścia jako skutecznej metody ochrony różnorodności biologicznej wrażliwych ekosystemów morskich i przybrzeżnych.
10. PODKREŚLA potrzebę podjęcia natychmiastowych działań w celu przeciwstawienia się rosnącym zagrożeniom i ich połączonym skutkom dla naszych oceanów, mórz i obszarów przybrzeżnych; do zjawisk tych należy zmiana klimatu, utrata różnorodności biologicznej, zakwaszenie, eutrofizacja i ekspansja obszarów niedotlenionych, zanieczyszczenie substancjami niebezpiecznymi, inwazyjne gatunki obce, odpady morskie i mikrodrobiny plastiku, podwodny hałas, nadmierna eksploatacja zasobów morskich i nielegalna działalność.
11. DOSTRZEGA poczynione w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) postępy w celu zapewnienia zrównoważoności rybołówstwa pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym oraz potwierdza potrzebę dalszego pełnego wdrażania WPRyb, w tym obowiązku wyładunku, wieloletnich planów zarządzania i regionalizacji polityki, przestrzegania zasady maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz skutecznej kontroli i egzekwowania.
12. POTWIERDZA potrzebę dalszego minimalizowania negatywnego wpływu działalności połowowej na środowisko morskie, w tym przez minimalizowanie przyłówów np. walen, ptaków morskich, gadów i innych wrażliwych gatunków, przy jednoczesnym utrzymaniu celu, jakim jest zapewnienie zrównoważonej produkcji żywności pochodzącej z morza.

13. ZWRACA UWAGĘ na ważny wkład, jaki działalność i infrastruktura kosmiczna UE oraz programy w tym zakresie wnoszą w ochronę środowiska morskiego, ocenę wpływu zmiany klimatu, propagowanie zrównoważonej niebieskiej gospodarki UE oraz wzmacnianie bezpieczeństwa morskiego.
14. UZNAJE znaczenie konferencji i wydarzeń wysokiego szczebla poświęconych oceanom, takich jak konferencja ONZ w Lizbonie w 2020 r. na rzecz wspierania realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 14, konferencja „Nasz ocean” w 2019 r. w Oslo oraz konferencja „Nasz ocean” w 2020 r. na Palau, podczas których poszukiwać się będzie rozwiązań problemów dotyczących oceanów przez połączenie polityki, zarządzania, technologii, wsparcia naukowego i technicznego oraz finansowania, a także przez stworzenie platformy dla rządów, organizacji i przedsiębiorstw na rzecz podejmowania namacalnych i mierzalnych zobowiązań i działań, które przyczynią się do zachowania czystych, zdrowych i urodzajnych oceanów.
15. PODKREŚLA znaczenie intensyfikacji badań morskich i zwiększenia wiedzy o wpływie działań na morzu; POTWIERDZA zdecydowane zaangażowanie UE i jej państw członkowskich w ustanowioną przez ONZ dekadę nauki o oceanach na rzecz zrównoważonego rozwoju (2021–2030).
16. POTWIERDZA potrzebę zapewnienia równych warunków działania w oparciu o godną pracę i zrównoważony rozwój społeczny w niebieskiej gospodarce, w tym w rybołówstwie, poprzez propagowanie i skuteczne stosowanie podstawowych zasad i praw w pracy oraz odpowiednich konwencji międzynarodowych, takich jak Konwencja MOP o pracy na morzu z 2006 r. i Konwencja dotycząca pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r.

I. OCEANY A ZMIANA KLIMATU

17. WYRAŻA uznanie dla prac Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC); Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie specjalne w sprawie oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie zatwierdzone przez IPCC na 51. sesji we wrześniu 2019 r., które w konkretny sposób przyczynia się do zrozumienia wpływu zmiany klimatu na oceany i ich ekosystemy oraz do pogłębienia świadomości tego wpływu; JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA w związku z istotnymi ustaleniami zawartymi w tym sprawozdaniu specjalnym; WYRAŻA GŁĘBOKIE ZANIEPOKOJENIE z powodu rosnącego tempa wzrostu poziomu mórz w wyniku przyspieszonego topnienia pokrywy lodowej i rozszerzalności cieplnej wody oceanów; ZWRACA SIĘ do Komisji o przeanalizowanie wniosków ze sprawozdania i zaproponowanie wariantów reakcji politycznej; WZYWA do podjęcia wzmożonych działań politycznych na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.
18. WSPIERA chilijskie przewodnictwo COP 25 w zakresie podnoszenia kwestii oceanów jako jednego ze szczegółowych priorytetów COP 25; ZAZNACZA, że zmiana klimatu, degradacja oceanów i utrata różnorodności biologicznej są ze sobą ściśle powiązane; WZYWA do zacieśnienia współpracy i synergii w kwestiach związanych z oceanami i klimatem między odpowiednimi konwencjami ONZ oraz innymi międzynarodowymi i regionalnymi procesami związanymi z oceanami.
19. PODKREŚLA, że pełne wdrożenie porozumienia paryskiego jest najważniejszym działaniem mającym na celu ochronę oceanów zwłaszcza przez intensyfikację działań łagodzących emisje gazów cieplarnianych, co ma kluczowe znaczenie dla zmniejszenia negatywnych skutków, takich jak ocieplenie, zakwaszanie, utrata tlenu i wzrost poziomu mórz; Z NIEPOKOJEM ODNOTOWUJE, że wzrosło ryzyko przekroczenia progów prowadzących do gwałtownych i nieodwracalnych zmian zachodzących w oceanach.
20. Aby zwiększyć odporność oceanów na zmianę klimatu, KŁADZIE NACISK na znaczenie wzmocnienia działań mających na celu ograniczenie innych oddziaływań antropogenicznych na oceany, takich jak zanieczyszczenie substancjami odżywczymi, substancjami niebezpiecznymi, materią organiczną i odpadami z tworzyw sztucznych, a także na działania na rzecz odbudowy i ochrony ekosystemów morskich, w tym rozwiązania oparte na środowisku naturalnym.

21. **PODKREŚLA** pilną potrzebę nadania żegludze światowej bardziej zrównoważonego charakteru; **Z NIEPOKOJEM ODNOTOWUJE**, że według prognoz emisje gazów cieplarnianych z transportu morskiego znacznie wzrosną w porównaniu z obecnym poziomem; **WSPIERA** cel Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) polegający na zmniejszeniu emisji CO₂ z międzynarodowej żeglugi morskiej zgodnie z celami porozumienia paryskiego dotyczącymi temperatury; **WZYWA** IMO do szybkiego wdrożenia początkowej strategii dotyczącej ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ze statków; **ZACHĘCA** do tego, aby na forum Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego (MEPC) IMO sprawnie sfinalizować i uzgodnić skuteczne krótkoterminowe środki mające na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w międzynarodowej żegludze morskiej przed 2023 r.

II. MIĘDZYNARODOWE ZARZĄDZANIE OCEANAMI

22. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** sprawozdanie pt. „Poprawa międzynarodowego zarządzania oceanami – dwa lata postępów” i zwraca uwagę na znaczny wkład UE w poprawę ram zarządzania międzynarodowego, wzmocnienie dyplomacji oceanicznej i międzynarodowej współpracy w zakresie oceanów, zmniejszenie presji na oceany oraz wzmocnienie międzynarodowych badań i danych dotyczących oceanów; **WSPIERA** działania następcze i dalszy rozwój programu międzynarodowego zarządzania oceanami oraz **ZACHĘCA** do utworzenia forum zainteresowanych stron UE poświęconego oceanom i morzom na całym świecie.
23. **UZNAJE** znaczenie prac Konwencji o różnorodności biologicznej i **ZAZNACZA** kluczową wagę globalnych ram różnorodności biologicznej po 2020 r. oraz potrzebę ambitnych i realistycznych celów stymulujących działania i umożliwiających skuteczne śledzenie postępów, w tym w odniesieniu do morskiej i przybrzeżnej różnorodności biologicznej.
24. **PODKREŚLA** swoje zobowiązanie do zakończenia do 2020 r. prac nad ambitnym, prawnie wiążącym międzynarodowym instrumentem w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącym ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową (BBNJ).

25. ZWRACA UWAGĘ na konferencję ONZ w sprawie oceanów w Lizbonie w czerwcu 2020 r. jako na ważny krok w kierunku przeglądu postępów poczynionych w realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 14; PODKREŚLA potrzebę odegrania znaczącej roli w przygotowaniach do konferencji i pełnego zaangażowania w nie oraz przyczynienia się do przyspieszenia postępów, aby zapewnić terminowe osiągnięcie wszystkich celów.
26. WZYWA UE i jej państwa członkowskie do dalszego wykorzystywania ich polityk w zakresie współpracy międzynarodowej i rozwoju, w tym partnerstwa UE–AKP, w celu propagowania i budowania zdolności w zakresie lepszego zarządzania oceanami, ochrony i odbudowy różnorodności biologicznej, zmniejszenia presji – także kumulujących się – na oceany i propagowania rozwoju zrównoważonych niebieskich gospodarek, a także zrównoważonych połowów we współpracy z organizacjami międzynarodowymi i innymi odpowiednimi partnerami i podmiotami. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE włączenie kwestii oceanów do negocjacji dotyczących okresu po wygaśnięciu umowy z Kotonu.
27. PODKREŚLA znaczenie osiągnięcia w ramach WTO do 2020 r. porozumienia mającego na celu zakaz udzielania pewnych form dotacji na rybołówstwo, które przyczyniają się do nadmiernej zdolności połowowej i przełowienia, oraz eliminację dotacji, które przyczyniają się do połowów NNN.
28. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie wzmocnienia działań UE w globalnej walce z połowami NNN, w szczególności w celu zapewnienia, aby produkty rybołówstwa przywożone do UE pochodziły z działalności połowowej prowadzonej zgodnie z obowiązującymi środkami ochrony i zarządzania; WSPIERA podejście zerowej tolerancji do połowów NNN w oparciu o istniejące dialogi z państwami trzecimi i przy zapewnieniu przyjęcia nowych technologii w celu skutecznego rozwiązania tej kwestii.
29. ZAZNACZA ustanowiony w UNCLOS – i w umowie dotyczącej wykonania postanowień UNCLOS odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi i daleko migrującymi stadami ryb na pełnym morzu – obowiązek współpracy w zakresie ochrony i zarządzania międzystrefowymi i daleko migrującymi stadami ryb i wszystkimi stadami ryb na pełnym morzu oraz kluczową rolę, jaką odgrywają regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem w zapewnianiu długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów objętych ich kompetencją i żyjących w ich ekosystemie; UZNAJE porozumienia w sprawie połowów zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju jako wzajemnie korzystne formy współpracy, które ukierunkowują wysiłki i fundusze na wzmocnienie zdolności w dziedzinie nauki i kontroli w rybołówstwie oraz wspierają kraje partnerskie w tworzeniu zrównoważonej polityki rybołówstwa.

30. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE partnerstwa oceaniczne między UE a Chinami oraz UE a Kanadą; DOCENIA kooperatywne działania rozwijane w ramach tych partnerstw, takie jak Forum UE–Chiny w ramach niebieskiego partnerstwa na rzecz oceanów, jako jeden ze środków służących osiągnięciu lepszego globalnego zarządzania i spójności polityki względem oceanów; WSPIERA rozwój przyszłych partnerstw oceanicznych.

III. ZRÓWNOWAŻONA NIEBIESKA GOSPODARKA

31. ZWRACA UWAGĘ na ustalenia zawarte w sprawozdaniu na temat niebieskiej gospodarki z 2019 r.; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE opracowanie nowego podejścia do zrównoważonej niebieskiej gospodarki; KŁADZIE NACISK na to, że skoordynowane zarządzanie sektorami niebieskiej gospodarki ma kluczowe znaczenie dla zabezpieczenia jej zrównoważoności.
32. UZNAJE znaczenie niebieskiej gospodarki jako części zintegrowanej polityki morskiej Unii; POTWIERDZA znaczenie zintegrowanej polityki morskiej dla wspierania skoordynowanego i spójnego procesu podejmowania decyzji i dla propagowania zrównoważonego wzrostu.
33. PODKREŚLA, że istniejące sektory turystyki przybrzeżnej i morskiej, żywych zasobów morskich, w tym zrównoważonego rybołówstwa, nieożywionych zasobów morskich, działalności portowej, budowy statków, technologii morskich oraz transportu morskiego są nadal głównymi filarami i elementami składowymi niebieskiej gospodarki Unii; KŁADZIE NACISK na to, że dalszy rozwój niebieskiej gospodarki musi być zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju; ZALECA, aby szczególną uwagę zwrócić na powstające sektory, takie jak niebieska energia, niebieska biogospodarka i biotechnologia, a także odsalanie, ponieważ oferują znaczny potencjał w zakresie zrównoważonego rozwoju niebieskiej gospodarki i w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.
34. KŁADZIE NACISK na znaczenie cyfryzacji w związku ze znacznym potencjałem w zakresie optymalizacji technicznych i operacyjnych aspektów sektora morskiego sprzyjającym zmniejszeniu emisji w żegludze morskiej.

35. ZWRACA UWAGĘ na ogromny potencjalny wkład oceanów w pozyskiwanie na morzu energii ze źródeł odnawialnych; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zobowiązanie państw członkowskich, zawarte w ich krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu, do czterokrotnego zwiększenia do 2030 r. zdolności Europy w zakresie produkcji energii elektrycznej na morzu; ODNOTOWUJE szacunki Komisji zawarte w jej komunikacie z 2018 r. w sprawie czystej planety, zgodnie z którymi do 2050 r. jedna czwarta energii elektrycznej UE będzie generowana na morzu; ZWRACA UWAGĘ na potencjał akwakultury o niskim poziomie troficznym w zakresie produkcji białek przy niskich emisjach gazów cieplarnianych, na co zwrócono uwagę w sprawozdaniu głównych doradców naukowych Komisji na temat żywności z oceanów.
36. POTWIERDZA znaczenie skoordynowanego podejścia przy wdrażaniu dyrektywy w sprawie ram planowania przestrzennego obszarów morskich i dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej jako kluczowych narzędzi stosowania podejścia ekosystemowego w celu zapewnienia ochrony i zrównoważonego wykorzystania oceanów i mórz;
Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy we wdrażaniu morskiego planowania przestrzennego na szczeblu krajów, basenów morskich, Unii i świata w celu zapewnienia spójności z celami środowiskowymi, społecznymi i gospodarczymi; PODKREŚLA znaczenie skoordynowanych działań między krajami i w obrębie wielostronnych konwencji i organizacji.
37. UZNAJE, że zwiększone publiczno-prywatne inwestycje mają podstawowe znaczenie dla osiągnięcia innowacyjnej i zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE i na świecie.
38. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE platformę BlueInvest działającą na rzecz pomocy małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) w celu wprowadzania na rynek innowacyjnych i zrównoważonych nowych produktów i usług dzięki pakietowi środków obejmujących coaching, dotacje i nawiązywanie współpracy z inwestorami; ZACHEĆCA do przyjmowania środków mających na celu zmniejszenie ryzyka dla inwestorów dzięki gwarancjom z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych.
39. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę i zasady dotyczące zrównoważonego finansowania niebieskiej gospodarki, uzupełniające istniejące ramy w dziedzinie zrównoważonego finansowania, i DOSTRZEGA znaczenie zgodności, przejrzystości i ujawniania informacji, a także szczególne wyzwania związane z inwestycjami w kontekście oceanów.

40. **PODKREŚLA**, że konferencja z okazji Europejskiego Dnia Morza jest ważnym wydarzeniem, które przyczynia się do rozwoju sektora morskiego w Europie; **WYRAŻA UZNANIE** dla Portugalii za zorganizowanie w dniach 15–16 maja 2019 r. w Lizbonie udanej konferencji z okazji Europejskiego Dnia Morza i **OCZEKUJE** na kolejną konferencję w Cork (Irlandia) w 2020 r.
41. **UZNAJE** znaczenie morskiej współpracy regionalnej oraz unijnych strategii i inicjatyw na rzecz basenu morskiego umożliwiających rozwój działań dostosowanych do potrzeb; **DOSTRZEGA** komplementarność strategii i inicjatyw UE na rzecz basenów morskich z unijnymi strategiami makroregionalnymi, w tym z celami polityki sąsiedztwa Unii; **ZWRACA SIĘ** do zainteresowanych państw członkowskich, aby w programowaniu i wdrażaniu odpowiednich instrumentów finansowania uwzględniały priorytety oraz szczegółowe cele i działania strategii i inicjatyw UE na rzecz basenów morskich oraz w ramach unijnej strategii na rzecz regionów najbardziej oddalonych.

IV. ODPADY MORSKIE I ODPADY Z TWORZYW SZTUCZNYCH

42. **Z NIEPOKOJEM ODNOTOWUJE** fakt, że szybko wzrasta ilość odpadów morskich, w tym odpadów z tworzyw sztucznych i mikrodrobin plastiku, co powoduje poważne problemy środowiskowe w skali globalnej, zagrażające środowisku, ekosystemom i różnorodności biologicznej, a także gospodarce i zdrowiu; problemy te wymagają natychmiastowej refleksji i działania.
43. **Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE** przyjęcie dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz nowej dyrektywy w sprawie portowych urządzeń odbiorczych; **WSPIERA** pełną realizację pozostałych działań związanych z odpadami morskimi w ramach strategii UE w dziedzinie tworzyw sztucznych.
44. **UZNAJE**, że odpady morskie mają nie tylko znaczny wpływ na ekosystemy morskie, lecz już generują dodatkowe koszty dla niebieskiej gospodarki i powodują utratę dochodów, zwłaszcza w rybołówstwie, akwakulturze i turystyce, oraz są źródłem problemów w transporcie morskim.

45. WSPIERA przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym obejmującą szeroki zestaw środków mających na celu zminimalizowanie ilości odpadów morskich i wytwarzania odpadów; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE regionalne i lokalne partnerstwa oraz konsorcja w ramach partnerstw publiczno-prywatnych mające na celu rozwój gospodarowania odpadami, w tym zbieranie odpadów z tworzyw sztucznych z obszarów przybrzeżnych, oczyszczanie ścieków oraz usprawnienie portowych urządzeń do odbioru odpadów; PODKREŚLA znaczenie nasilenia globalnych działań na rzecz zapobiegania trafilaniu odpadów z tworzyw sztucznych i innych szkodliwych substancji do środowiska, w szczególności do oceanów, również poprzez rozważenie międzynarodowego porozumienia służącego zajęciu się problemem zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi, zwłaszcza mórz.
46. Z APROBATĄ ODNOSI SIĘ do przyjęcia na czwartym posiedzeniu Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska odpowiednich rezolucji; Z UZNANIEM ODNOTOWUJE przyjęcie przez przywódców Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) i przywódców grupy G-20 odpowiednich oświadczeń.

V. WIEDZA O MORZU

47. KŁADZIE NACISK na to, że ryzyko powstania nieodwracalnych szkód w ekosystemach i ryzyko inwestycji w niebieską gospodarkę można znacznie zmniejszyć dzięki lepszej znajomości stanu i dynamiki środowiska morskiego.
48. PRZYPOMINA o istotnych inwestycjach poczynionych w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020”; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE obszar misji w ramach „Horyzontu Europa” dotyczący zdrowych oceanów, mórz oraz wód przybrzeżnych i śródlądowych.
49. ZWRACA UWAGĘ na cenny wkład unijnego globalnego systemu obserwacji Ziemi Copernicus, w tym jego usługi morskiej, w zakresie zmiany klimatu i w zakresie bezpieczeństwa, w gromadzenie niezbędnych danych satelitarnych dotyczących oceanów.

50. UZNAJE, że inicjatywy w zakresie rozpowszechniania danych, takie jak europejska sieć informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODnet) oraz usługa morska programu Copernicus i polityka otwartych danych, promowane w ramach programu „Horyzont 2020”, znacznie poprawiły już dostępność danych i produktów uzyskanych z danych oraz są przykładem dla partnerów międzynarodowych; PODKREŚLA znaczenie dzielenia się instrumentami i infrastrukturą w celu propagowania wiedzy o morzu; ZWRACA UWAGĘ na potrzebę podjęcia dalszych działań w celu wypełnienia luk w zakresie wspierania obserwacji oraz dostępności i interoperacyjności danych.
51. DOSTRZEGA potrzebę podnoszenia kwalifikacji w celu uwzględnienia postępu technologicznego i oczekuje na powstanie planu strategii dotyczącej umiejętności w zakresie budowy statków i energii ze źródeł odnawialnych przygotowywanego przez sojusz na rzecz umiejętności sektorowych; ZAZNACZA potrzebę silnej strategii UE na rzecz zachowania i rozwoju umiejętności morskich w celu wzmocnienia niebieskiej gospodarki i promowania niebieskich miejsc pracy.
52. PODKREŚLA, że podniesienie poziomu wiedzy na temat oceanów w Europie i zachęcanie zainteresowanych stron do zaangażowania na rzecz aktywnego działania i nawiązywania kontaktów w kwestiach związanych z ochroną oceanów ma kapitalne znaczenie dla lepszego zarządzania oceanami i morzami.

VI. OCHRONA NA MORZU I NADZÓR MORSKI

53. PRZYPOMINA o znaczeniu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa morskiego na szczeblu unijnym i światowym, zgodnie ze strategią UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego (EUMSS) i powiązaniem z nią zaktualizowanym planem działania⁶ na rzecz ochrony obywateli UE i wód państw członkowskich oraz na rzecz rozwoju zrównoważonej niebieskiej gospodarki; ZWRACA SIĘ do państw członkowskich o zwiększenie koordynacji w zakresie bezpieczeństwa morskiego.

⁶ Dok. 10494/18.

54. **PODKREŚLA** znaczenie nadzoru morskiego w kontekście EUMSS i **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** postępy w tworzeniu wspólnego mechanizmu wymiany informacji (CISE) dla obszaru morskiego, a zwłaszcza przejście do fazy operacyjnej zarządzanej przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego; **ZACHĘCA** wszystkie państwa członkowskie oraz odpowiednie agencje i organy Unii do uczestnictwa w tym etapie w celu zapewnienia szerokiego wdrażania rozwiązań interoperacyjnych CISE do wymiany informacji morskich między sektorami i ponad granicami, z uwzględnieniem innych dobrowolnych inicjatyw i sieci i zgodnie z istniejącymi obowiązkowymi systemami unijnymi. **ODNOTOWUJE** z zainteresowaniem toczące się dyskusje na temat ewentualnej skoordynowanej obecności na morzu.
55. **ZACHĘCA** do ponownego zaangażowania na rzecz bezpieczeństwa morskiego za pomocą podejścia regionalnego i **ZAZNACZA**, że w pełnej koordynacji z EUMSS należy wspierać inne odpowiednie sektorowe i regionalne strategie i polityki UE mające zastosowanie do europejskich mórz i akwenów morskich.

VII. REGIONY NAJBARDZIEJ ODDALONE ORAZ KRAJE I TERYTORIA ZAMORSKIE

56. **ZWRACA UWAGĘ** na szczególną podatność regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich na zmianę klimatu wpływającą na ich krajobraz przybrzeżny, ich ekosystemy i różnorodność biologiczną.
57. **POTWIERDZA** znaczenie, jakie zintegrowana polityka morska oraz europejska polityka morska i rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych mają dla propagowania trwałego wzrostu i niebieskiej działalności gospodarczej; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** prace przeprowadzone od 2017 r. w ramach unijnej strategii pod hasłem „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”, w szczególności w dziedzinach takich jak przystosowanie się do zmiany klimatu i niebieska gospodarka.
58. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** prace zrealizowane w kontekście stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią w kwestiach dotyczących oceanów, takich jak propagowanie niebieskiej gospodarki, łagodzenie zmiany klimatu i dostosowanie się do jej skutków, propagowanie zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, zrównoważone zarządzanie morską różnorodnością biologiczną i usługami ekosystemowymi oraz ochrona tej różnorodności i usług, zrównoważona gospodarka wodna, planowanie przestrzenne obszarów morskich i zintegrowane zarządzanie strefą przybrzeżną, współpraca w dziedzinie międzynarodowych zasobów oceanicznych oraz kwestie dotyczące Arktyki.

VIII. ARKTYKA

59. WYRAŻA GŁĘBOKIE ZANIEPOKOJENIE w związku z tym, że region Morza Arktycznego jest jednym z najbardziej dotkniętych zmianą klimatu i że ociepla się on ponad dwukrotnie szybciej od średniej światowej; DOSTRZEGA, że szczególną uwagę należy zwrócić na unikalne i kruche środowisko morskie Arktyki, i podtrzymuje swoje zobowiązanie do jego ochrony przed niekorzystnymi skutkami działalności człowieka, między innymi poprzez zintensyfikowane badania morskie, a także zachęca do wdrożenia porozumienia Rady Arktycznej w sprawie zacieśnienia międzynarodowej współpracy naukowej w odniesieniu do Arktyki w celu zwiększenia skuteczności i efektywności rozwoju wiedzy naukowej na temat tego regionu, w ścisłej współpracy z organizacjami międzynarodowymi i krajami w regionie arktycznym; DOSTRZEGA starania Rady Arktycznej na rzecz uwzględnienia w jej pracach tradycyjnej i lokalnej wiedzy.
60. PODKREŚLA, że wszelka żegluga w Arktyce powinna być bezpieczna i zrównoważona, przy uwzględnieniu celu IMO dotyczącego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE starania IMO na rzecz ograniczenia wpływu międzynarodowej żeglugi w regionie Arktyki na emisje sadzy; KŁADZIE NACISK na znaczenie zharmonizowanego wdrożenia kodeksu polarnego IMO i przestrzegania kodeksu specjalnego nadzoru morskiego, w szczególności ścisłej i skutecznej współpracy w zakresie działań poszukiwawczo-ratowniczych, oraz zapobiegania sytuacjom nadzwyczajnym, gotowości i reagowania.
61. KŁADZIE NACISK na rolę dalszego rozwoju meteorologicznej i oceanograficznej współpracy okołobiegunowej w celu poprawy bezpieczeństwa w Arktyce; PRZYPOMINA o znaczeniu synergii między systemem Galileo i Copernicus dla bezpiecznych operacji żeglugi i monitorowania środowiska, zaspokajających potrzeby użytkowników znajdujących się w regionie arktycznym; ZACHĘCA Agencję Europejskiego GNSS do wykorzystania takich synergii podczas opracowywania aplikacji „wielowymiarowych” (pozycjonowanie / obserwacja Ziemi / łączność satelitarna).
62. DOSTRZEGA rosnące zainteresowanie geopolityczne Arktyką i PODKREŚLA znaczenie utrzymania Arktyki jako regionu o niskim poziomie napięcia i wysokim poziomie współpracy.

63. OCZEKUJE na prowadzoną przez Komisję i Wysokiego Przedstawiciela aktualizację polityki arktycznej UE, w tym wspólnego komunikatu z 2016 r., w świetle nowych wyzwań i możliwości oraz rosnącego zainteresowania międzynarodowego.
64. ZWRACA UWAGĘ na cenny wkład Rady Arktycznej i jej grup roboczych, które stanowią forum ochrony i zrównoważonego wykorzystania środowiska morskiego Arktyki, a także na zobowiązanie do prowadzenia konsultacji i współpracy z ludnością tubylczą i społecznościami lokalnymi Arktyki oraz do wspierania ich konstruktywnego zaangażowania w działania Rady Arktycznej.
65. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE program islandzkiego przewodnictwa w Radzie Arktycznej w latach 2019–2021, w którym jako jeden z priorytetów wskazano środowisko morskie Arktyki; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prace Rady Arktycznej nad opracowaniem regionalnego planu działania w sprawie odpadów morskich.
66. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE podpisanie przez UE i dziewięć państw w dniu 3 października 2018 r. w Ilulissat (Grenlandia) porozumienia w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego i ZACHĘCA do szybkiego wejścia w życie tego porozumienia.
67. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE unijne Forum Arktyczne współorganizowane przez Unię i Szwecję, które odbyło się w Umeå w dniach 3–4 października 2019 r., służące rozpoczęciu dyskusji na temat przyszłej unijnej polityki arktycznej.
-